

Sygn. akt **IV Ka 1733/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodnicząca: SSO Beata Marzec

Sędziowie: SO Edyta Chruścińska (spr.)

del. SR Andrzej Trzeciak

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Anny Paździórko

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013 r.

sprawy **G. Z.**

oskarżonego z art. 224 § 2 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gryficach

z dnia 4 września 2012 r. sygn. II K 445/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę G. Z. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gryficach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 1733/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gryficach wyrokiem z dnia 4.09.2012 r., wydanym w sprawie oznaczonej sygnaturą akt II K 445/12, uznał G. Z. za winnego tego, że 30 stycznia 2012 r. w G., na ul. (...), podczas i w związku z podjętą przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w G.: N. W., M. B. i A. S. interwencją, znieważał wszystkich w/w obelżywymi słowami, natomiast N. W. i M. B. groził ponadto pozbawieniem życia oraz stosował przemoc polegającą na odpychaniu tych policjantów i szarpaniu ich za odzież w celu zmuszenia do odstąpienia od jego zatrzymania, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sadu rejonowego w Gryficach z dnia 20.02.2006 r. (sygn. akt II K 336/05) za umyślne przestępstwo podobne z art.207 § 1 kk w zw. z art.31 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 30.11.2007 r. do 1.09.2008 r. i od 4.04.2011 r. do 2.07. (...), a ponadto w chwili czynu miał z powodu zaburzeń osobowości ograniczoną w znacznym stopniu zdolność pokierowania swoim postępowaniem, tj. winnego czynu z art. 224 § 2 kk w zb. z art.226 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk w zw. z art.31 § 2 kk i na podstawie art.224 § 2 kk w zw. z art.11 § 3 kk w zw. z art.64 § 1 kk i w zw. z art.31 § 2 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania od 30 do 31 stycznia 2012 r. i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego domagając się jego zmiany poprzez uniewinnienie G. Z. bądź ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Wnioski

takie wyprowadził skarżący z zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę mogącego mieć wpływ na treść tegoż wyroku polegającego na niesłusznym uznaniu, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu oraz naruszenia prawa do obrony poprzez uniemożliwienie oskarżonemu uczestnictwa w rozprawie albowiem przebywał on w tym czasie w Zakładzie karnym w N. jako tymczasowo aresztowany. Skarżący dołączył do apelacji odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 24.07.2012 r. (sygn. akt II Kp 422/12) na mocy którego zastosowano wobec G. Z. środek zapobiegawczy przez okres 3 miesięcy poczynając od 23.07.2012 r. w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zb. z art.279 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.12 kk. obrońca oskarżonego podkreślił, iż w dacie orzekania w sprawie nie wiedział o tym, że oskarżony pozbawiony jest wolności.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Dołączony do apelacji odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu G. Z. (k.109 akt) oraz uzyskana przez tut. sąd informacja z Zakładu Karnego w N. o nieprzerwanym stosowaniu wobec niego środka zapobiegawczego od 23.07.2012 r. do 16.11. (...). (k. 135 akt) skutecznie podważają zasadność decyzji sądu I instancji wydanej w trybie art.377 § 3 kpk o możliwości prowadzenia sprawy w dniu 4.09.2012 r. (zakończony wyrokiem) pod nieobecność oskarżonego zawiadomionego o jej terminie. Choć oskarżony istotnie odebrał zawiadomienie o rozprawie w dniu 2.07.2012 r. (k.78 akt) i nie powiadomił o pozbawieniu go wolności, to jednak fakt, iż niniejszą sprawę rozpoznawał ten sam sąd, który zastosował wobec niego tymczasowe aresztowanie oraz opisane w opinii sądowo – psychiatrycznej deficyty osobowości usprawiedliwiają jego bezczynność w tym zakresie i nakazują uznać, iż jego nieobecność nie była nieusprawiedliwiona. Tymczasem zgodnie z aktualnym stanowiskiem Sądu Najwyższego każdy przypadek rozpoznania sprawy pod nieobecności oskarżonego (wbrew obowiązującym przepisom prawa), który nie miał faktycznych możliwości wzięcia w niej udziału stanowi naruszenie obowiązku rozpoznania sprawy w obecności oskarżonego o jakim mowa w art.439 § 1 pkt.11 kpk. Bez znaczenia jest przy tym o obecność obrońcy oskarżonego z uwagi na domniemanie, iż w ten sposób oskarżony został pozbawiony możliwości do obrony choćby przez uniemożliwienie złożenia wyjaśnień. Z tego też powodu konieczne stało się uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji niezależnie od pozostałych podnoszonych zarzutów.